

Nr. 429. Folkethingets Forhandlinger.

6801

April 1875 skal indføres i alle Dampbrænderier. Jeg personlig vilde have sluttet mig til dette Forslag, den som ikke den ærede Minister, efter hvad jeg for iffenne af hans Udtalelser i Udvalget, var af en anden Mening. Paa disse Betragtninger er det altsaa at Udvalget slutter sig Endringsforslag til § 4, og jeg skal tilføje, at dersom Landstingets Forslag i Henseende til Spiritusmaaleren maatte blive antaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os, vilde Udvalget anses Loven for meget ubehagelig. — Det næste Punkt jeg skal tillade mig at omtale angaar Afgiftens Størrelse. Det er et af de Hovedpunkter, hvori der har været Overensstemmelse mellem Landstinget og Regjeringen, idet den Bestemmelse, der findes i § 5, er den samme som den, der er foreslaaget af Regjeringen, nemlig at Afgiften skal udgjøre 1 Rd. 40 B af hver Tønde Karum og 6 B af hver Pot udvunden Spiritus af 50 Ct. Styrke efter Fælles Alkoholometer. Udvalgets Mindretal, hvortil jeg hører, har imidlertid troet, at Afgiften ikke kunde sættes høiere end til 7 Mark pr. Tønde Karum, og til 5 B pr. Pot udvunden Spiritus af den ny nævnte Gradstyrke. Naar man med Nøjsomhed gienemlæser Motiverne til Regjeringens Forslag, saaledes som dette blev forelagt i Landstinget, viser det sig noget usikkert, hvor meget Brændevin der kan udvindes pr. Tønde Karum. Det hedder saaledes i Motiverne, Sp. 1609, i Tillæg A: „Hvor stort et Gjenemsnit udbytte samtlige Brænderier her i Landet i de senere Aar have haft pr. Tønde Karum, vides ikke“, og det hedder da endvidere: „Det kan dog vistnok uden synderlig Feil antages at have været omtrent 22 Potter af 8 Grader eller noget derunder“. Lovforslaget er altsaa bygget paa den Sætning, at der af hver Tønde Karum skulde komme omtrent 20 Potter Brændevin af 8 Grader eller Spænding, men den Erklæring fra Brænderiteier Willan, som jeg for nævnte Tider paa, at de Erfaringer, man har gjort, ikke fuldstændigt svare til Virkeligheden, og at de Beregninger,

109de Møde. Ordentlig Samling, 1871—72

6802

hvorpaa Regjeringens Forslag om Afgiftens Størrelse, ere baserede, følger, ikke halde Stif. Man har sagt, at man i Bierbrænderierne fik 16 Potter pr. Tønde Karum, men Willans Erklæring gaar ud paa, at man ikke kan have mere end 14 $\frac{1}{2}$ Pot. Den Erfaring, som Willan anfører, er vunden gjennem Siemens & Halle's Spiritusmaaler, og derfor synes den at være afgørende. Om man end ikke vil tillægge den fuld Bestyrkelse, overføres den i alt Fald en betydelig Tvivl om Rigtigheden af de øvrige Angivelser, der ere taagne efter et Skøn, og det forekommer derfor Mindretallet, at man ikke gjør Ret i at gaa med Afgiften til den yderste Grænde. Den næste Betragtning, hvorpaa Udvalgets Mindretal henleder Opmærksomheden, er den, at en Forøgelse af Brænderiafgiften til 8 Mark 8 Skilling pr. Tønde Karum eller fra omtrent 4 Skilling til 6 Skilling pr. Pot Brændevin, neppe vil gaa igjennem, uden at den rammer Forbrugerne. Der er vistnok forskellige Meninger her i Thinget om, hvorvidt det er gavnligt eller ikke at beskaffe Brændevin høit, men de, der have sluttet sig til Mindretallet, have i det Bessentlige den Forestilling, at Brændevin for den menige Befolkning er en tilvandt Livsnødenhed, og at det synes at staa i haandgribelig Modstrid med de Grundlæggninger, der ere gjorte, gjældende, i Lovforslaget om Toldafgifter, hvilke, som det ærede Thing om saa Dage vil se, ere yderligere udførte af Udvalget. — Grundlæggninger, som netop gaa ud paa helt at aflaste Told paa Gjenstande, der anses for Almuens Livsnødenheder — om man vilde forøge Afgiften paa Brændevin til Besvær for Forbrugerne. Jeg skal afholde mig fra enhver Undersøgelse af, hvorvidt det er rigtigt at drikke Brændevin eller ikke; jeg tror ikke, at en saadan Undersøgelse vilde føre til Noget; men jeg tager blot Menneskene og de Drukne, saaledes som de ere, nemlig som et Brændevinsdrikkende Folkelag, i det Mindste for saa vidt angaar de Indvilder, der ikke